

Can Mestre

L'Ametlla del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Serrat de l'Ocata. Polígon 1, parcel·la 11
Alçada: 633

Coordenades:

Latitud: 41.69842
Longitud: 2.24327
UTM Est (X): 437034
UTM Nord (Y): 4616570

Classificació

Número de fitxa: 08005-90
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern
Segle: XVI
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: Catàleg de masies de l'Ametlla del Vallès
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 000805300DG31F0001GY
Autor de la fitxa: Alfons Cosculluela Ballerini, Jordi Puig Roca i Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dc., 08/08/2007 - 02:00

Descripció

Masia de tipologia 2 segons Danès, és a dir, amb una teulada de dues vessants, amb un gran frontó a la façana principal i en l'oposada. La referència més antiga trobada a l'edificació data de 1699 tot i que la masia és anterior. Actualment, primera residència. De 2 plantes. Façana i mur de pedra de la zona amb rejuntament de calç i cantoneres de pedra de majors dimensions i amb alguna pedra treballada. Finestres i portes amb brancals de pedra sorrenca. Les parets interiors són fetes amb pedra i aglutinades amb fang. Sostres d'embigat de fusta, cairons i rajols. Teulada amb biga de fusta i aïllament de canya sota teula catalana.

Ocupació en planta (m²): masia 128,16 m² +137,84 m² dels coberts annexos

Edificacions annexes: Granja, paller i un cobert separat del cos principal en bon estat de conservació.

Observacions:

En destaca el paller adossat a la façana oest de la casa. És de planta rectangular, fa aproximadament 3 m de llargada i uns 2 m d'amplada i 3 m d'alçada. Les parets són de pedra de la zona lligada amb morter de calç, la teulada és d'un sol vessant amb embigat de fusta i l'accés és d'una amplada suficient per accedir-hi amb carro. Es troba en molt bon estat de conservació ja que ha estat recentment restaurat.

Història

Espai de la muntanya mitja catalana caracteritzada per forts desnivells, sòls pobres i rocosos i una vegetació mediterrània de soleia (Pins i alzines). L'antropització de l'espai va condicionar un tipus d'assentament adaptat a aquests factors i caracteritzat per l'aterrament (feixes), dedicades principalment i fins a finals del segle XIX a la vinya i cultius de secà. Aquest entorn i la limitada disponibilitat d'aigua i de sòl són els modeladors d'una estructura social caracteritzada per una economia agrària de subsistència i un petita activitat d'explotació de la pedra, un caràcter més aviat tancat de la població, una tipologia constructiva austera que compensà l'aïllament i la manca de recursos amb l'agrupament en dos centres de poder: entorn de la masia de Puigllonell i de la de Can Ciurans. Els centres espirituals de referència eren Puiggraciós i St. Bartomeu.

Bibliografia

COSCULLUELA BALLERINI, A. Et. al. (2005). Catàleg de masies en sòl no urbanitzable de l'Ametlla del Vallès. Ajuntament de l'Ametlla del Vallès.

